

Handlende kun kunne nedsette sig paa de ommeldte 4 Handelspladse, kan der ikke blive nogen virkelig Frihandel paa Færøerne, medmindre en saa udvidet Speculanthandel tillades, som kan bestaae med god Orden, og ingen Indskrænkninger gjøres uden de, som maatte være nødvendige for Indbyggernes og Landets Vel. Man har meent, at Speculanthandelen ikke blot var det eneste, men ogsaa det sikreste Middel til at hindre de faste Handlende fra at monopolisere, skjøndt man maaskee har meent, at der maatte opgives, hvormeget Enhver købte og solgte, ligesom Speculanthandelen kun maatte drives fra Skibene. Lagthingets Udvalg har nemlig udtalt, at man ved den foreslaaede Indskrænkning har villet overføre paa Færøerne Noget, som maaskee kunde være hensigtsmæssigt paa andre Steder, men at Færingernes Fordeel ingenlunde vilde blive omgaaet herved, hvilken tværtimod kun opnaaes derved, at de hidtidige Besværligheder og Bæmseligheder bortryddes, og at der bliver Ret til for Enhver at kunne drive Handel, hvilket alene er istand til at befordre Producternes Forøgelse, Fiskeriernes Udvidelse o. s. v. Vel kunde et saadant Privilegium være hensigtsmæssigt nok for de faste Handlende, men det er aabenbart, at dette maa vige tilbage for hvad der er til Fordeel for Indbyggerne; de faste Handlende behøveslet ikke saadanne Fordele; thi de ere langt bedre stillede end Speculanthandlerne, navnlig forsaavidt de kunne benytte sig af Conjunctionerne og Landets Erhvervsilder. Udvalget har i det Hele taget været saa afgjort stemt for, at Speculanthandelen maa tilstedes, at det har udtalt, at, saafremt det ikke tilstedes, da ville Færingerne ikke have Fordeel af, men derimod være brostholdne ved Handelens Frigivelse. Jeg har naturligvis sluttet mig til Lagthinget, og de Grunde, som Udvalget har udtalt, forekomme mig saa indlysende, at de ikke trænge til at suppleres; kun skal jeg tillade mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, at, dersom Speculanthandelen ikke havde været tilladt paa Island, da vilde Islænderne vistnok have været udsugede i en langt høiere Grad, end de have været. Speculanthandelen har befriet Islænderne fra

at blive monopoliserede værre, end de ere blevne. Speculanthandlerne have, naar de om Sommeren have glæstet Island, været sande Frelsens Engle for de stakkels Islændere, der endnu sukke i Lænker.

Efterat have udtalt disse Hovedprincipper, hvorpaa mit Forslag er bygget, skal jeg tillade mig ganske kort at begrunde de enkelte Paragrapher i Udkastet. Medens den forhenværende Indenrigsminister har foreslaaet Tidspunctet for Handelens Frigivelse til 1ste Juli, har derimod Lagthinget meent, at Aarets Begyndelse var det meest passende Tidspunct. Indenrigsministeren — eller rettere sagt Handelsdirectionen — er gaaet ud fra, at paa den Tid af Aaret, nemlig den 1ste Juli, havde Farten allerede været en kort Tid og vilde endnu vedblive at være der, og man har derfor meent, at det var meest passende at begynde paa den Tid. Lagthinget har derimod meent, at Aarets Begyndelse var den meest passende Tid; dog har det foreslaaet, at den kongelige Handel skulde vedblive et halvt Aar, efterat Handelen var frigiven. Man har nemlig næret Frygt for, at en brat Overgang vilde være noget betænkelig, og det er derpaa, man har begrundet dette sit Forslag. Forøvrigt har hverken Lagthinget eller Indenrigsministeren indladt sig paa at bestemme det Aar, da Handelen skulde frigtves. Det har jeg imidlertid tilladt mig at foreslaae skulde skee til Udgangen af Aaret 1854; thi der er virkelig Fare ved at vente længere end høist nødvendigt, og jeg troer, at de Forberedelser, der ere nødvendige, kunne skee til den Tid. Forøvrigt har jeg ligesom Lagthinget foreslaaet, at Auctionen over Handelens Bygninger, Inventarier og Varebeholdninger skulde afholdes paa Færøerne. Naar jeg har foreslaaet, at Auctionen skulde holdes i Løbet af Juni Maaned, da er dette Tidspunct mindre nødvendigt, hvorimod det er nødvendigt, at Bygningerne eller det Solgte kunne tiltrædes saa betids, at de kunne tiltrædes af dem, som ville nedsette sig som Handlende. Endelig har jeg foreslaaet, at Approbationen af de høieste Bud ved Auctionen skal overdrages til Amtmanden, hvorved jeg har troet at fremme Auctionernes Tilendbringelse. Forsaavidt baade Lagthinget og